

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2456/2015
11.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље Г.П. из С., чији је пуномоћник М.Г., адвокат из С., против туженог G.U.-t. а.д. С. из С., кога заступа Б.К., адвокат из С., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1854/15 од 28.08.2015. године, у седници одржаној 11.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1854/15 од 28.08.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1854/15 од 28.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П1 1/14 од 26.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је од стране Х.С. запослене на радном месту пословође у продавници број ... у С. у ул. ... број ..., над тужиљом као њеном непосредно потчињеном на послу почев од 11.11.2013. године од када је упућена на рад у продавници број ... у С. ... број ... до престанка радног односа 08.01.2014. године извршено злостављање на раду на начин ближе описан у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка од 75.900,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиља је ослобођена плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1854/15 од 28.08.2015. године, жалба тужиље је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер се ревизија односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а у ревизији се не указује на другачије судске одлуке којима је у истој чињеничној и правној ситуацији решено на другачији начин.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Спор због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор (члан 29. став 3. Закона о спречавању злостављања на раду). Због тога се на њега примењују одредбе о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Пошто се у овом случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**